

Előfizetési árak:	
Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy hóra	1 „
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:
Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276 sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:
Nagy-Becskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknál.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapo
kivételeivel.

H o v a ?

Nagybecskerek, március 17.

Az immár lobogó lánggal égő egyház politikai harcban nem annyira a létező ellenkezés ténye a legaggasztóbb és leg-sajnosabb, mint az a mód, a melylyel egyrészt elkerülhetlenné tették a harcot, másrészt a mint e harcot immár viszik.

Mert ama tényben, hogy olyan horderejű és alapvető jellegű reformok fölött, minők az egyházpolitikai javaslatok, melyeket programjára vett a kormány s mihamarább az országgyűlés elé terjeszteni megígért, a harc kigyullad, — nincs semmi különös, semmi természetellenes. Hisz reformok a létező állapot megváltoztatását jelentik, a tényleges hatalmi viszonyok megmozdítását. A katolikus egyház hatalombirtokosaitól, főleg Magyarországon, hol századok óta a legnagyobb szolgálatokat tették az államnak, ennek legerősebb s legmegbízhatóbb támaszai közé tartoztak, nem lehet méltányosan zokni venni, hogy nem olvadnak szét egészen az önzetlenségben, hanem megőrzik annyi önzést, a mennyi kell arra, hogy hatalmi körük megnyirbálásának ellene szegüljenek s minden törvényt eszközök felhasználjanak, hogy a reformok megvalósítását a rájuk nézve hátrányos alakban és terjedelemben megakadályozzák. Emberileg talán igazságtalan és méltánytalan, ha a kath. püspökök pl. a zsidók recepczióját csak az alatt a feltétel alatt engednék meg, hogy a zsidó vallásra ne lehessen kereszténynek áttérnie. De másrészt az egyház főpásztoraitól, a dogmák felelős öreitől, lehet-e kívánni, hogy önkénytelenség nélkül, hogy az egyház részére keresztelt gyermek ettől elidegeníthessék egy oly vallás javára, a mely nem ismeri a keresztiséget?

És nincs másképpen a többi tervezett reformmal sem. Eltekintve a dogmától, az anyakönyvvezetésnek, a házasságok érvé-

nyessé tetele es megadása kizárólagos hatalmanak, valamint házassági ügyekben a bíráskodásnak elvesztése által a lelkészség hatalmi köre, erkölcsi és anyagi befolyása mindenestre érzékeny kárt fog szenvedni. Penzbeli veszteségről nem is akarunk beszélni: a magyar pap magyar és hazafi, a kozjoert elhonomadas nélkül áldoz, ha szegény is. Tehát itt is természetes, ha az, kinek vesztenie kell, védi magát.

De becsületesen, loyálisan kell vinni a harcot, magyarul. Amde magyarul, valakit a legkíméletlenebbül, legszenvedélyesebben megtámadni oly javaslatok miatt, melyek meg nincsenek betervezve, sőt meg tervben sem keszek? Ha oly tekintélyes es oly jelentős férfiak, minők a miniszterek, ismételt es határozottan biztosítanak, hogy a reformok, a mint őket tervezik, nem loznak dogmát sereni, — miért töltük a hitet es bona fidest megtámadni? Miért tamadjak őket úgy, mintha már tudja Isten mily rettenetesen megsértettek volna a dogmát? Miért nézik Wekerlet es Csakyt, a kikről mindenki tudja, hogy jó, sőt buzgó katolikusok, egyszerre oly ellenségek szemekket, mintha hirtelen a legnagyobb eretnekek lettek volna? Mier? Miért?

Itt van a baj: az időelőtti kirohanásban es a vak haragban, melybe belelovaltak magukat!

Az illető törvényjavaslatokat, minthogy konkrét alakban meg nem lehetett előtérjeszteni, a korona csak elvben hagyta jóvá. Tehát vagy megadja a korona a javaslatokhoz, ha már ismeri őket, érdemleges jóvalahagyását es akkor az apostoli király, az egyház leghűbb fia ellen lehetetlen a kérésnek úgy fellépni, mint most a kormány ellen; vagy megtagadja hozzájárulását a konkrét javaslatoktól a korona, es ekkor mire való volt a heves harc. Mire való egy vallásközi harc felszítása, melyet Magyarország nem akar?

A reform konvent újra folytatja meg-szakított tanácskozásait. Tegnap délelőn egy elkeresztelési esetet tárgyalt, melyben végörvényesen a belügyminiszter döntött, ki a kath. lelkéss 10 frt pénzbírságra ítélte ugyan, de az alsófoku ítéleteknek azt a részét, hogy a kath. pap tartozik áttenni az anyakönyvi kivonatot a protestáns lelkészhez, megsemmisítette es azt azzal indokolta, hogy „es a kihágási büntető eljárás alá nem tartozván, kihágási bíróság által nem tárgyalható.“ A felső-borsodi egyházmegye es intézkedésében sérelmet találván, orvoslást kért a konventtől, mely ebben az ügyben következő határozatot hozta: „Egyetemes konventünk, habár a jelen esetben a vallásügyi sérelmet minden kétséget kizárólag fenforgónak látja, mindazáltal abból az okból, mert a kormány köztudomásúlag éppen es idő szerint olyan törvényhozási alkotások létesítésére törekszik, a melyek eredményükben a hasonló vallásérelmek orvoslására is cseloznak, — most egyelőre felfüggeszti a felmerült ügybe megeendő lépéseket.“ Következett a kaposvari vallási gravamen, mely abban kulminal, hogy egy belügyminiszteri rendelet Kaposvár város ref lakóit is arra kötelezte, hogy a kath. plébánia fenntartására kivetett adót fizessék. Miután azonban a viszonyok újabb alakulása folytán Kaposvár városa az egyházi cselokra felvett összegből megfelelő arányban részesíti az ev. ref. egyházat is, a konvent véleménye szerint vallási sérelem nem forog fent, miért is napirendre tértek az ügy felett. Végül hozzájárultak az iskolaügyi bizottság határozatához.

A csehek mozgalma. Prágából távirják: Az óvárosban tegnap a cseh polgárság népgyűlést tartott, es határozati javaslatot fogadott el, melyben kifejték, hogy a cseh nép teljesen elvesztette a legfőbb bíróságba vetett bizalmát. A nyelv érzékenysége — ugymond a rezolucio — sokkal nagyobb, mint a hadifegyvereké. A kormány ne gunyolja többé a csehek, mert könnyen megeshetik, hogy a cseh nép karja is felmondja a szolgálatot. A határozati javaslatban követelik, hogy a Wenzel korona területére nézve külön legfőbb bíróság létesíthessék; egyuttal kívánják, hogy az ifju cseh párti képviselők a Reichsrathban csakis cseh nyelven szólaljanak fel es ily értelemben hassanak a többi szláv képviselőre is.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Visszaemlékezések 1848. márcz. 15-ére.

Irtá es a „Magyar Olvasó-kör“ ünnepélyén felolvasta
Hadfy Döme.
(Folytatás es vége.)

Kesembe adott néhány plakátot es kokárdát, közölte aztán velem tüzetesen a dolog mi-benlétét, jelezvén, hogy a teremben tartott összejövetel „népgyűlés“ volt.

En visszasiettem főnökömhöz, elmondottam neki a bátyámtól hallottakat, jelentettem, hogy a városházán népgyűlés tartatott, átadtam a plakátokat es kokárdákat, es dacsára annak, hogy új es ismeretlen dolog volt előttem es egész a mit láttam es hallottam, éretem hogy egész valóm fel van villanyosva.

Bátyám elmondotta, hogy a március 15-iki eseményről mily uton értesültek oly gyorsan, — mert hiszen a posta nem hozott még semmi hírt, távirtdáról szó sem volt akkor, csak kocsin közlekedtünk Pesttel.

Lakott itt akkoriban Nikolics Sándor nevű (görög származású) intelligens mivelt kereskedő, a ki, miután es időben nemzetiségi kérdés nem igen létezett, — jó hazafi volt.

Üzleti ügyben felutasott Nikolics Pestre, ott időzött pár napig, es jelen volt március 15 én midőn Pest forogott. Végig hallgatta a lelkesítő es rajongó beszédeket, informáltatta magát alaposan a történetekről, magához vett plakátokat es kokárdákat, es lesietett, — éjjel nappal utazva, hogy értesítse a közönséget a tapasztaltokról.

Az itthelyiek, — hosszánával fogadták Nikolicsot es a töle hallottakat, es 18-án megtartották a népgyűlést, melyről imént tettem említést.

Mig a jó hazafiak örömmel üdvözölve az alkotmányos aera megnyílását, a szebb jövő

reménye által buzdítva, hozzá látandók valának a komolyabb munkához, hogy megszilárdíthassák a nemzet örangyala által megvetett alapot; ad dig a kamarilla — feltve a kezéből kisiklandó abszolút hatalmat — ördögi cselekedettől nem iszonyodott, sz egyenletlenség magvát hintette a békésen együttélő polgárok közé, felidézte a nemzetiségi kérdést, bérlet isgatokat, a kik a magyarok elleni gyűlöletet terjesztve, nyilt lázadást szítottak es létre is hozták azt, azzal ellensúlyozandók a március 15 én történetek.

Karlóca volt a tűzokádóhegy, onnan lett megindítva a pokeli munka.

Plakátok, magánlevelek es isgatok által felhívták a szerbeket, hogy ragadjanak fegyvert es védjék meg az ausztriai császárok által számukra biztosított kiváltságait, melyeket a magyarok megakarnak semmisíteni, jogaikat elko-bozni, őket öai vallásuk es anyanyelvüktől megfosztani es földönfutókká tenni.

Kedveső talajra lésített a lésítés magja Nagy-kikindán, a hol husvét másodnapján — kiegyenesített kaszákkal, puszákkal es más gyilkos eszközökkel felfegyverkezve — fölkeltek, lemé-szárolták a kerületi tisztviselőket, aszutan hozzáfoglák a rablás es gyujtogatáshoz.

Nagykikindán — akkoriban — szállásolva volt egy százada a második huszárezrednek, melynek kapitánya a kerületi főbíró által hivatalosan felszólítva, kivonult a piacra, hogy a tömegesen megjelent kaszás es fegyveres lázadókat széjjelugrassza.

Eles történetük nem volt a huszároknak, kardjuk tompán nyugodott a hüvelyben, a kapitánynak nem volt f. lebbvalójától határozott parancsa a komoly fellépésr., soha sem látott ily lázadást es azért szép szóval intette a dühöngőket, hogy széledjenek el es legyenek békevel.

A kapitánynak utolsó bekeltető szava elhangoztával — ordítás közben neki rontottak a

lázadók a huszároknak, szúrták a lovat es a katonát egyaránt, es formális harcra keltek a huszárok ellen.

Miután egy tiszt, több huszár es számos lö megebesült, a kapitány — félve a következményektől — nem merete századát támadásra vezényelni, megfuvatta a trombitát es vágatva kivonult a városból, prédául hagyva a békés polgárokat, azok életét es vagyonát, Nákófalvára ment át es onnan küldte jelentését az esredparancsnokságnak.

A fektelen lázadók feltörték a kerületi börtönök ajtait es az onnan kiszabadított fegyveres társaságában behatoltak a pinészekbe, erőt es bátorságot merítettek a hordók tartalmából es ittas fővel borsasztó kegyetlenségeket vittek véghez. A meggyilkoltak holttesteit ide-oda vonszolták, megcsontították, a pocsolnyákba dobták a kutyáknak es oly barbarizmust gyakoroltak, melynek párját a tatárjárás sem tüntetett fel.

A lázadó kikindaiak iszeneteket küldtek minden szerb faluba oly felhívással, hogy felfegyverkezve siessenek segítségükre, mert a magyarok megakarják őket fosztani nyelvüktől, vallásüktől, jogaik es vagyonüktől.

Sikerrel jártak el, mert miglen ők dühöngtek, gyilkoltak, raboltak, addig a szerb falvakból, ahova szinte behatolt a karlócai felhívás, tömegesen jöttek a kiegyenesített kaszákkal felfegyverkezett parasztok, egy egy iparos által vesetve.

Borsasztó látványt nyujtott az a nyilt lázadás, melynek áldozatául esett minden tisztviselő, a ki a lázongók keze ügyébe került, később valamennyi kaputos ember, de főleg a tőke-pénzesek.

Stafetaliter tétetett ugyan mindezekről jelentés Budán, de miglen onnan a csigapostán ide került a rendelet es ennek elégtételtetett, addig a kikindaiak kegyetlenül grasszáltak.

HIREK.

— Rendkívüli városi közgyűlést tart, mint már jeleztük is, e hó 19-én Nagybecskerek képviselőtestülete. Ez alkalommal fogják ünnepélyesen leleplezni néhai Hertelendy József, Torontálvármegys volt főispánjának az arczképét, melyet a város a közgyűlési terem számára festetett. Az ünnepélyen a közönség is nagy számban vesz részt, hogy ekkép is bizonyítsa, minő kegyelettel őrzik egykori szeretett főispánja emlékét.

— Lauka Gusztáv, koszorus költőnk ma ülte meg hazasságának negyvenkettedik évfordulóját, mely alkalomból ismerősei és barátai jókívánataikkal halmozták el úgy őt, mint családját. E jókívánatokhoz igaz szívet csatlakozunk mi is, remélve, hogy a 8 év múlva végbemenő aranylakodalom alkalmával, ugyanolyan testi és szellemi rugékonyságban less alkalmunk a veterán íróit üdvözölni.

— Sikertelt vizsgáló. Zsíros Imre volt megyei alszámvéví, mint ertesültünk, a napokban jó sikerrel tette le Budapesten az államszámvetéltani vizsgát.

— Kinevezés. Rónay Jenő főispán az 1893. év folyamán netan eirendelendő mozgósítás esetén működőni hivatott lovatási bizottságokba polgári becsütsökül következő urakat nevezte ki:

1. A perjamosi járásra: Szentpétery Eudrét, Sehanen Janost es Strisch N.-t.
2. A t. kamizsai járásra: Schuipé Vilmost, Bagary Palt es Lederer Arthurt.
3. A n. sz. miklósi járásra: Rónay Ernót, Sobreyer Viktort es Koos Adoifot.
4. A n. kikindai járásra: Gulyas Antalt, Jankovich Sandort es Kiszlinger József nagy-kikindai lakost.
5. A t. becsesi járásra: Krapf Sandort, Szekulits Istvant es Solymos Gusztavot.
6. A zombolyai járásra: Cretier Adoifot, Bezuk Lajost es Heckler Gyulát.
7. A csenei járásra: Róser Ádámot, Kisfaludy Pétert es Szekeres Kálmán esenei birtokost.
8. A párdányi járásra: Stassik Janost, Sziladek Jánost es Güne Józsefet.
9. A módosi járásra: Fendler Karolyt, Daniel Józsefet es Vuchetieu Enáret.
10. A nagybecskereki járásra es Nagybecskerek városára: Vattay Miklóst, Lowieser Mihályt es Winkler Gezát.
11. Az antalfalvi járásra: Bakonyi Györgyöt, Jarmatzky Mihályt es Mihailovits Mihályt.
12. A paneovai járásra: Szabadkay Ignacsot, Jahrausz Andras franczieldi lakost es Roskuletz György nyug. főhadnagy révaufalvi lakost.
13. Az alibunár-banlaki járásokra: Berlován Márköt, Grób Lajost es Tolveth Rezsöt.

A kinevezésekről a jársi szoigabiroasagok utjan a kinevezetteket Daniel alispán mar kiertesitette.

— A „Magyar Olvasókör“ háza. Az a főlemelő hatás, mely a „Magyar Olvasókör“ által a kaszinóban rendezett nemzeti ünnepélyen nyilatkozott meg, váratlanul rövid idő alatt termé meg az első gyümölcseit. A kör tagjai ugyanis, a kaszinói diszebed után fölkeresték körük helyiségeit es jó magyaros szokás szerint ittak meg

az áldomást, a kör első nyilvános szereplésének nagy sikerére. Az összetartásra, lankadatlan működésére es az ünnepély rendezőire mondott felköszöntők során, Szalay elnök egy hosszabb toasztban említette föl, hogy a körnek egyik legfőbb célja az lesz, hogy a saját szükségleteire házat építsen. A lelkesítő beszéde hasonló szellemű válaszok következtek, melyek odaig érlelték a hangulatot, hogy föállott Mak József a körnek legelső al pító tagja, es rövid beszédben kijelentette, hogy a magyar olvasókör hazajavára 50 forintot ajánl föl. Szavai rendkívüli haasít gyakoroltak es nyomban föállott Heder Andras körtág es szünni nem akaró eljenzes közt jelentette ki, hogy a kör építendő hazának összes lakatos munkalatait minden díj nélkül szállítja. Erre astan csak fokozódott a szép áldozatkészségekre való hangulat, es Szalay József 50, Schmidt József 50, Pokorny Vendel 20, Romkay Nandor 10, Döbrentey Sándor 10 forinttal járultak hozzá a kör házának alapjához. Végh Karoly pedig kijelentette, hogy föntartja magának az elhatározást, hogy annak idején milyen áldozattal támogassa a kör házának létrejöttét. Elkezelhető, hogy e haasítas tettekben nyilvánuló szép áldozatkészségek meny nyire föllekesitettek a kör jelenvolt tagjait, es minő fontos kihatasas lesz a kör jövőjére az ilyen szepezen befejezett ünnepnapnak. — A „Magyar Olvasókör“ hoinap szombat esti föloivasó esteiyenek programmjat, lapunk hoinapi számban közöljük.

— Balázi József ünnepeltése. A nagybecskereki k. fogimnazium tanuló ifjusaga Balázi József nevnapja üdvöziesére e hó 18-án, d. u. 3 órakor a fogimnazium épületében hangversenyt rendez a következő musorral:

1. Magyar abrand. Ista Szekely I., zongorán előadja Sardy Elemer, VI. o. t.
2. Rakoczy imaja. Karra alkalmazta Ailaga Geza; énekli a fogimnazium énekkara.
3. Részlet Doppler „Iika“ cz. operájából; zongorán előadja Sardy Elemer, VI. es Franz József, V. o. t.-k.
4. A kápolna. Ista Kreutzer K.; énekli a fogimnazium énekkara.
5. Magyar abrand. Ista Weisz Zsigmond; előadja a fogimnazium zenekara.
6. Üdvözítő beszéd; tartja Muth Gáspár VIII. o. t.
7. Az arva. Dal, előadja a fogimnazium zenekara.
8. A csónakos. Ista Palotay J.; előadja a fogimnazium énekkara.
9. Magyar népdalok; czimbalmos előadja Thodoreszk Miklós, VI. o. t.
10. Magyar népdalok; énekli a fogimnazium énekkara.
11. Hunyadi induló. Erkel Ferenc „Hunyadi Laszló“ cz. operájából; előadja a fogimnazium zenekara.

— Német színház. Millöcker utolsó darabja a „Sonntagskind“, mely mindenféle a legnagyobb tetszéssel találkozott, tegnap nálunk is színre

került. A zsufolásig telt ház kitűnően mulatott úgy a szellemes libretton, mint a pezsgő szép zenén es ismételtén a lámpák elé hitta a szereplőket, kik között különös dicséretet érdemelnek Lindner es Alt kisasszonyok, valamint Kühns es Zwerenz urak.

— Toaszt Kossuth Lajosra. A márczius 15-iki ünnepélyen nagy tetzesben részvült Dr Klein Mór rabbi beszéde, melyet több oldalról nyilvánított kívánságra egész terjedelmében közölünk:

Két jeles író*) közvetlen szomszédságában levén, nem fognak csodálkozni, ha magyar író szavaival kezdem feleköszöntőmet. „Csontvárs a mult, melyet a jelen aranypalásttal szokott beborítani.“ S valóban, ha visszatekintünk a multba, melyet a mai napon, márczius 15-én a hála es fájdalom kegyelete nemzeti ünneppé magasztosít: úgy tűnik az fel előttünk, mint csontvár, melybe életet lehelni, melyet erőből duzzadó izmokkal ellátni, melybe ifju pezsgő vért önteni, nagy elődök méltó utódainak adatott.

A nemzeti pantheon homlokzatán ott tündököl az 1848. évszám örök fényben — az események zugó árja nem moshatta le róla aranyzomáczat, agyütlöködés es kájan irigység isszapos üledéke rá nem tapadhatott csillogó fölszínére, sőt az ádaz ellenre az idők végeig viszarattentő hatással lesz ugyan az a jelmondas, mely ama nemzeti pantheon csimfelirataul szolgál s melyet Horatius a korabeli hazafias buzdítására es serkentésére használt: „Introite, nam hic dii sunt.“ „Menjetelek be, mert itt istenek vannak!“ — Hirneves hőök es nevtelen fölistenek emléket őrzik e mai nap kegyelete s mig „nyugosznak,ők a hős fiak“ kik az 1848-iki törvényekért, a szabadság, egyenlőség es testvériség ma na kartáért elvérzettek, a gondviseles föntartotta a nemzet számára ama nagy napok kimagasló alakját, Kossuth Lajost, hogy a század vártájáról eber szemmel kísérje nemzeti létünk hánya vetett hajóját, hogy gyujtó szavával intsen, ha az netalán szirték felé közeledik, hogy lelkesítsen es batorítsan előre, ha az helyes irányban evez, hogy idejekorán figyelmeztessen zatonyra es örvényre, mely a csalékony felszín alatt kavargó es kovalyog. — S val mint az, a ki a magaslatoáll, előbb látja a szemhatáron felmező napot, ugy — adja az eg, hogy ama nagy napok élő emléke maga is előre látván az 1848-iki esztendő nagy aspirációinak alkotmányos, koronas kiralyunk es a nemzet által egyarant ohajtott teljes megvalósulását.

„Nem sokára azt üzenje,
Hogy szaporodott regementje
Es ha egyszer azt üzeni,
Haza fog ő astán jönni!

Éljen a hazával Kossuth Lajos!

— Sorozási eredmény. A párdányi járásban mezejtett idei försorozas következő eredményt tünteti fel: Felhivatott az ujonczállitásra a három korosztályból 402 hadköteles, besoroztatott 82 a közös hadsereghez es honvédséghez, 12 a póttartalékba, visszahelyeztetett 168, feyverképtelennek találtatott 80, a försorozástól tavol maradt 46. tartózkodási helye teljesen ismeretlen 70 hadkötelestnek

*) Ábrányi Emil es Lauka Gusztáv.

István főherczeg (nádor) mint kiralyi hely tartó kineveste Csernovics Petert teljhatalmu kiralyi biztosnak es azt hat ágyu, egy zászlóalj gyalogság es egy ezred huszarság kíséretében megjelent Kikindán, nyomban kineveste egy rögtön itelő bíróságot, megindította a vizsgálatot, elszáratva a kiszabadított feyenczeket, összefogatta a bünösöket, a kik bíróilag elítelve felakasztattak es így helyreallította a csendet es rendet.

A többi fellázadt községek — okulva a kikindaiak példáján — lebontották a rudakról a kaszákat es békében maradtak, várva az alkalmat, hogy a lázadás meginduljon, a mi nem sokára reá Szent Tamáson (Bácsmegeyében) meg is történt, a hol táborba gyulve, nyilt harcztot idétek fel maguk ellen, mely csak 1849-ik évben, Perczel Mór tábornok vesénylete alatt érte végét.

Az alatt, mig Kikinda fellázadt, itt Becskereken is működött a karlóczai pokolygép es nem ugyan kaszakkal, csak botokkal felfegyverkezve felvonult a szerb lakosságg, hogy megvédjék jogait a magyarok ellen es megakadályozzák az alkotmányos szabadság élvezetében; mert a lelketlen igaztók nem mondták meg nekik, hogy a szabadság, egyenlőség es testvériség élvezete nem a magyar fajnak kiváltságos es kizárólagos joga, hanem az minden e szép hazában lakó polgáré, nemzetiségi es valláskülömbőség nélkül; nem mondták nekik az igaztók, hogy a kiváltságok, miket ők — bevándorlásuk alkalmával — az ausztriai császártól nyertek, visszavonhatók bármikor a császár által, miután a kiváltságban határozottan es világosan meg van írva: „mig nekünk tetszik“, (donec nobis placuerit) mig ellenben a törvény, melyet a nemzet alkot es a kiraly szentesit, az ország

összes lakóira szól es megmásíthatlan, hogy tehát a törvénynel szemben minden privilegium elenyésszik, megsemmisül.

Nem mondták a szerb polgártársaknak az igaztók, hogy nyelvüket, vallásukat, szokásaikat, vagyonukat senki sem akarja, de nem is szabad bántani; — nem mondták, hogy a szerbek oly polgárai a hazának, mint maguk a magyarok, es hogy a hazai polgárok közt — bár mi nyelv es ven beszélnék, bármely templomban imádják az istent, a polgári állás tekintetében, a jogok egygyorlatában, es az alkotmányos szabadság élvezetében mi különbség sincsen, — es fekete rossz lelkük nem iszonyodott a polgári háboru felidézésétől.

A becskereki lázongó felkeresték mindenekelőtt a város hástát, hogy a tá:acs tagjait meggyilkolják.

Midőn a felkelt tömeg egész teljében ellepte a főtért — báyám — a hivatalba menendő, véletlenül ott termett, midőn egy suhancz, létrát támasztva a falra, leakarta tépni a város hást sar kára márczius 18-án feltűzött nemzeti lobogót. — Báyám odaugrott, lerántotta a létrától a suhanczot, maga mászott fel es oda kiáltott a lázongóknak: „ezen szent jelvényt csak a holt testemen keresztütl vehetitek le innen, ti szerencsétlen félrevezetett emberek! de addig itt marad az, mint szabadságunk, egyenlőségünk es testvériségünknek jelképe.“

Iszonyu „Zsivió“ dörgött minden felül, vállra kapták báyámot es felkérték, hogy vesse őket a kin-stári, megyei, városi es takarékpénztári kaszákhoz, mert az ott levő pénz az ő tulajdonuk.

Báyámnak sikerült — ésszerű indokolással — elejtetni velük a komunistikus rablási vágyat, de végre is kénytelen volt velük a szerb

templomhoz elmenni, hogy ott a magyar nyelven vezetett anyakönyveket eltéphessék.

Oda érve, megsugta a harangzóknak, hogy adjon ki valami vastag könyvet, es midőn ast megkapták es darabokra tépték, — mint triumfatorok vállukra vették ismét b-tyamat, bejárták vele a város föbb utcait, illetve a szerbeket, de a lázadásnak egyébb következménye nem volt.

Ide is érkesett később katonaság es annak következtében a lázadás nem ujult meg es nem volt alkalom a megyei börtönökben elszarva volt vagy 400 feyenczet kiszabadítani es rabolni, gyilkolni, gyujtani.

Csendes lett külsőleg minden, de nem sokáig tartott örömmünk.

A kamarilla megszavarta ismét lve a békét, dőhöggni kezdett a polgárháboru es mi kénytelenek voltunk — itthonunkat elhagyva — feyverrel kezünkben sikra szállni szabadságunk, alkotmányunk es jogaink védelmére, hogy egy kül atalom által legyőzsetve, — tizenegy évig — nélkülözszük ast, mit márczius tizenötödike szá munkra teremtett.

Most — hála az égnek — szabadon élvezszük jogainkat es békében ünnepeljük márczius 15-ik napját. Van koronázott alkotmányos kiralyunk, a ki a nemzettel érez, van nemzeti képviselőtlünk, felelős kormányunk, szabad sajtótlunk, mindmegannyi garancia, szabad sajtó megallapítására, a szabadság, egyenlőség, testvériség — e szent szavak — megvalósítására, van haasítas, lelkesedő bátor fiatal nemzedékünk — es ez mind a márczius 15-iki napjának vívmánya.

Éljen a haza! Éljen a kiraly!

— **Hirdetmény.** Ezennel közhírré tétetik, miszerint mindaddig, míg a pénzügyigazgatóság-palota építése tart, a hatóság engedélyével a m. kir. törvényszék épület udvarában, jobbról egy ajtó van alkalmas, mely közvetlen csakis az ovodába járó kisdéd számára használatos. A nagybecskerekai jótékony nőegylet elnöksége.

— **Kinevezés.** A temesvári kereskedelmi és iparkamara titkárát, Strasser Albertet, a kereskedelemügyi miniszter az 1896 évi millenniumi kiállítás V-ik csoport (kereskedelem, pénz és hitelügy) és a XX-ik csoportja (néprajzi kiállítás és nemzeti házi ipar) bizottságába taggá nevezte ki. E csoportok valószínűleg ápril hóban fognak megalakulni Budapesten. Ez idő tájtban megy végbe a kerületi kiállítási bizottságok megalakulása is, mely bizottságok a kereskedelmi és iparkamarák székhelyein állítanak fel a melyeknek elnöke az illető város főispánja, előadója pedig az illető kamarai titkár. A temesvári kerületi bizottság-hoz Torontál, Temes és Krassó-Sáórény vármegyék, valamint Temesvár, Versecz és Pancsova városok tartoznak.

— **Pallási versenyeik.** A szabadtéri „Aehiles sport-egylet” — mint levelezőnk írja — május 1-én nagyszabású athletikai versenyt rendez a magyar aszfaltársaság által készített versenypályán, melyen a következő versenyek lesznek tartva: u. m. 1609 m. megnyitó kerékpárverseny, 3000 m. versenyjárás, 100 m. gyorsfutás, 5 km. biztonsági gépverseny, súlydobások és emelések, 10 km. velozipédverseny, továbbá tanuló ifjak versenyei, ezt befejezi nagy lawn tennis match. A magyar testgyakorlati ügy iránt érdeklődő közönség tudomására hozzuk, hogy Palicsan Wilkinson R. T. cornwalli training mester és Matkovits Miklós tornatanár ápril hó 15-én kezdik meg tanfolyamukat az athletika minden ágából. Versenyre készülőknek ezt különösen ajánljuk.

— **Halálozás.** Radák János, nagyikikindai könyvkereskedő és könyvnyomdatulajdonos a napokban 50 éves korában elhunyt.

— **Vukovits Sebő emlékiratai.** Bessenyei Ferenc, országgyűlési képviselő közelébb sajtó alá rendezi és kiadja Vukovits Sebőnek, az 1849-iki kormány igazságügyminiszterének emlékiratait, melyeket ő fedezett fel. Bessenyei Ferenc, a ki mint fiatal ember rajongó lelkesedéssel volt Vukovits emléke iránt s a ki mint volt temesmegyei főjegyző, a Temes megye által a székház ülésterme részére megrendelt Vukovits arcképeinek leleplezése alkalmával az egész megyét fellelkesítő emlékbeszédet tartott Vukovits felett; egész lelkesedéssel rendezi sajtó alá az emlékiratokat, melyeket előzővel és Vukovits életrajzával fog közzékre bocsájtani.

— **Magyarfaló községi bíró.** Bavanistéről jelentik, hogy Zeifkov Trifun ottani községi bírót Györy Imre, kubini járási helyettes főszolgabírót, állásától felfüggesztették és ellene a fegyelmi eljárást elrendelték. A bíróról ugyanis csak most sül ki, hogy nagy ellensége a magyaroknak s részt vett a szerb nemzetiségi tulsók által tartott gyűléseken. Ennek következtében a bírót hivatalát is hanyagul látta el. Most majd elveszi megérdemelt büntetését.

— **Veszétség elől a halálba.** Temesvárról írják, hogy Stoffel Péter állami utkaparót, a ki újabban a város közelében, a temesvár-aradi uton, utóbb pedig Orszáfalva község közelében lakott, még hét nyolcz évvel ezelőtt egy veszett kutya megharapta. Esete akkoriban nagy részvétet keltett, úgy, hogy közadakozásból küldték ki Párisba Pasteurhoz. Boldogult Bonnaz Sándor csanádi püspök ur 200 frankot adott akkor neki utiköltségre. Stoffel szerencsésen meg is járta a nagy utat, de úgy látszik bajából nem gyógyíthaták ki teljesen, mert pár év óta egyre veszedelmesebb lett és sok bolondságot követett el. A szerencsétlen ember úgy látszik feltattól, hogy a veszétség lassanként ki fog ujulni és ezért a folyó hó 14. és 15-ike közötti éjjelen föléltette magát.

— **Az Első Leánykiházasítási Egylet** Budapesten f. hó 5-én tartotta Schwarz Armin bankigazgató elnökelete alatt harminczedik évi rendes közgyűlését. Az igazgatósági jelentés visszapillantást vet az egylet harmincz évi működésére, megvilágítja azon különböző állapotokat, melyeken az egylet harmincz évi fennállása alatt keresztül ment. Az egylet 1869 év óta, mely időben a nászjutalék kifizetések kezdetüket vették 1892 év végéig 1.600.000 frtot fizetett ki nászjutalékok fejében, mely összegből 536 árvának 216.850 frt jutott. Az 1892. igazgatási év a legfiyelemre méltóbb eredményeket mutatja fel. Az egylet tartalékalapja 128.547 frt 64 krral emelkedett. Az egyleti vagyon 686.411 frtra rug, miáltal az egylet képes volt a Teréz-köruton egy négyemeletes palotát építtetni. Az igazgatóság és választmány azon indítványa, hogy 1892-ik évi bevételi feleslegnek 30% vagyis 38.564 frt 10 kr. a nászjutalékok emelésére fordítsassék olyképen, hogy minden 1892. december 31-ig beirt és rendesen fizető jutalékrész javára a reá eső felesleg hányad könyveltessék, mely a nászjutalékkal együtt ke-

rülend kifizetésre, a folyó évben kiutalványosandó nászjutalékok azonban már e felesleg hányaddal díjaztassanak, ellenben a felesleg 70% vagyis 89.983 frt 64 kr. a tartalékalaphoz csatoltassék, egyhangulag elfogadtatott. A beiratkozások az 1892. évben is igen örvendetes eredményre vezettek, a mennyiben 12238 jutalékrész lett újonnan beírva, melyek közül 52% a fiatalabb korosztályhoz tartozik. Mútan több tag indítványára az igazgatóságnak, a felügyelő bizottságnak és a választmánynak köszönet szavaztatott meg, a közgyűlés véget ért.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése márczius 17-én.)

Budapest, márczius 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház ma folytatta megszakított tanácskozásait. Napirenden volt a kultuszminiszteri tárca költségvetése.

Csáky miniszter volt az első szónok, aki védelmezvén programját, nagy feltűnést keltett azon kijelentésével, hogy Simor volt hercegprímás is követelte az anyakönyvi kivonatok kiadását oly esetek alkalmával, mikor azt a protestáns lelkészek elmulasztották.

Ugron roppant hevesen támadja meg a kormányt, kijelenti, hogy az ő nézete szerint a kormány maga sem tudja mit akar. Felvilágosítást kíván arról, hogy milyen lesz a polgári házasság.

Szilágyi erre rögtön válaszol és fejtegeti a polgári házasság lényegét és reményének ad kifejezést, hogy a püspöki kar lecsillapodik és lehetővé fogja tenni az egyházpontika megvalósítását.

Polónyi visszavonja a autonómiaira vonatkozó javaslatát.

Wekerle gyönyörű beszédben foglalkozik a felhozott érvekkel, az ellenérveket megcáfolja és veldi partját a gyanúsítgatások elől is. Azemérvet Ugronnak, hogy míg évekig partotta Irányi eszméit most liberalizmus ellen küzd. (Tomboló tetszés jöbbről.)

Ugron a jobboldal óriási zajában stentori hangon tiltakozik az ellen, mintha Irányi eszméit megtagadta volna, de polgári házasságról sohase nyilatkozott, míg ellenben a kormánypárt üldözte Irányi eszméit.

Wekerle kijelenti, nem mondta azokat, miket Ugron róla állít és hivatkozik a gyorsírói jegyzetekre (Bartha nagy zaj közti közbe szól: azokat meg lehet hamisítani) Elnök helyteleníti a kifejezést. Bartha izgatottan bizonyítja, hogy nem hamisítást, hanem kiigazítást mondott) Ezután a többség a budgetet elfogadta.

Beteg képviselő.

Budapest, márcz. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) A mai képviselőházi vitában valóságos tombolat a szenvedélyek. A vérmes Bartha Miklós dühöt remegő hangon beszélt. Rosszul lett és Ugron meg Kun Miklós kivezették az ülésteremből.

A császár helyettese.

Budapest, márczius 17. (A „Torontál” ered. távirata.) Berlinből írják tegnapi kelettel, hogy Henrik herceg, a császár fivére legközelebb Potsdamba utazik, hogy a császárnak a reprezentációval járó és mindinkább növekvő fáradságokban segélyére legyen. A herceg ennek folytán magasabb katonai rangba lép.

Francia hóbort.

Budapest, márczius 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból távirják: A hármasszövetségre vonatkozólag a „Siècle” azt írja, Németországnak nemsokára választania kell Ausztria-Magyarországgal és Olaszországgal közt. Ez opció eredménye kétségtelen, de ez nem fog botrány nélkül végbemenni. Mindkét hatalom nem követheti ugyanazt a politikát, ugyanazt a programot és nem bírhat azonos kötelezettségekkel.

REGÉNY-CSARNOK.

Málnássyné.

— Elbeszélés. —
Írta: Scossa Dezső.

25-dik folytatás.

A Profetában vacsorálók, egyéb tárgy nem léteben most újra a kis doktor boszantásában lelték gyönyörűségüket. Papaszemei mögöl azonban ez nagyon hamar észrevette, hogy Battik Pista most nincs a gunyolodok között. Szinte feltűnt neki. Ott ült az most is sokott helyen és Korda Sándornak suttogott. Vajjon miről beszélhetnek olyan hosszadalmasan?

Állandoan figyelni kezdett rájuk. Ugy hitte, hogy egy idő óta meg jobban ragaszkodnak egymashoz, hogy a ravasz Pista föltöbb előszéken es barátságos iránta, hogy beszélgetés közben Karandy Daniel fele integetnek és egyáltalán nagyon jól mutatnak fölöttük. A balga fogadás újra eszébe jutott. Mikor aztán a Korda Sándor arcazt látta, meg volt győződve róla, hogy az gavallér módon fogja kifejezni a fűskású által sürgetett vacsora kötséget, minthogy könyvemben kitért az avait ugyis jóvá tette már.

Csak Pista volt asztaban azaz, a mi cséljét elősegíthette. Ha eddig csak trefaképen igyekezett elősegíteni azt, hogy barátja es a ssep onvagy közentsenek egymashoz, most tovább szotte intrikait. Nagyon eredetinek talalta, hogy Sándor fogadását elvessítve, egy aranyos kacso nyerjen jutalmul, a mely egyedül boldogíthatta volna. Ismerte annak természetét. Ha egyenesen elarulta volna terveit, az képes lett volna mindent ott hagyva újra kimenni a pusztára es eltemetkezni a tanyaház ridég egyhangusságába mint valami medve. Hitt e csél sikerében es Sándor magatartása erősítette hitet.

Csupa hecznek kellett hat latogatásait feltüntetni előttük, masrészt pedig titokban tartani mindent, tudva, hogy a mi telmagasztaló, rejtett es tisztességes az emberben, azt kinevetik a pajtasok Sándor pedig onmagat amsította el, mikor ehhez a hecchez munkatársnak szegődött. Először eleteben lépett a tettetes utjára csak azért, hogy barátját ferevesesse. Így lettek asztan latogatásai gyakoriak a Málnassy kastélyban.

Nagyon jól be volt rendezve a szereplés. Épen úgy fogtak hozza mint egykor, mikor könyvemu kalandjaira együtt jartak el. Egyik sem volt bizonyos a kimeneteltől.

Az alkalmak, amik latogatásaiuknak bizonyos indokolatot szereztek, Pista tejből keráltak ki; telemenye kifogyhatatlannak latszott. No meg Elza kisasszony segítése is hozzájárult, a ki hű lovagja szecbebe meg apró tárgyakat is becsempe-szett, csakhogy azok visszahozásával újra láthassa.

Az a bizalmasság tehát, a mi új gyakori találkozásuk után természetesen tűnt fel, szinte othoniassá tette együttlétüket. Gyakran az üveg-házban fogadták a hölgyek vendégeiket es meg Sándor Arának a koszoru fonashoz a viragokat, sodronyt es köteleket nyujtogatta, Pista a társalkodónóvel letarolta a viragokat es mosolyogva hordosta hozzájuk.

Oh! Ok ketten élénk társalgást vittek véghez a bokrok között, melynek vége mindig az volt, hogy Pista felvirágozva lépett elő. Hiszen a nympia is nyiló rózsával nyerte meg a kis Amort! Amasok csak szemekkel beszéltek. Sándornak nagy gondot adott az az akadály, a mely közöttük állt, a nélkül, hogy élt volna. Es mig hetenként egyszer koszorut fontak az elhunyt sirjára, mindig az a gondolat lebegett előtte, hogy mennyire szerethette ez az asszony ferjét es kivüle sohasem lesz képes mást szeretni. Feltékeny volt arra az emberre es szerette volna Aranka kegyeletes szívét inkább hálatalannak ismerni, semhogy a gyöngedség által okozott mardosásokat átessenvedje.

Néha sajátkezüleg helyezték el a koszorukat. Ilyenkor átsétáltak a park menetes utjain es annak hátsó kijaratánál mentek ki a temetőbe. Pista, Elza kisasszonnyal messze előre sietett, egyedül hagyva őket a fényes tekervényes utjain, melyekről a szellő olykor lerázta a fényes hópikkelyeket s irányt adott társalgásuknak. Nagyon köszönös dolgok voltak, amikről beszélgettek, de nem is az nyert kifejezést ajkukon, ami szivükben erőszakos hatalommal ebredezett.

Máskor otthon töltötték el az időt, amit Elza kisasszony társalgátaival igyekezett gyorsítani. A német kedélyesség savanyu almái voltak ezek a játékok, amiket fanyar képpel kellett lenyelniük. Sokszor csak egyes párbeszédok, a humor vékony érvel; mint ez is:

- Woher Herr Nachbar?
- Ich war auf dem Platz.
- Was ha'ms denn gekauft?
- Änten.
- Wie theuer?
- Drei dreier.
- Von wem?
- Von Vidrivadrivimpampum.
- Sind's g'schnipft?

Mire nagyot kellett füttyenteni, amit a hölgyek nem bírtak megtenni s ez okozta a derült-seget a lopott kacsák történetében. (Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

10472 szám 1893.

(165-3.1)

Pályázati hirdetés.

Vonatkozással a nemlétságu m. kir. belügyminiszteriumnak folyó évi február hó 28-án 5856. VI-II. szám alatt kelt közzétételére, a magánorvosok ezennel felhivatnak, vajjon hajlandók-e 8 forint napidíj (szigorlóknak és sebészeknek 6 frt) az oda- és visszautazás költségeinek megterítése, a fuvar kiszolgáltatása és az 1876. XIV. tcz. 87. §-ban a netaláni hátramaradó családjának részére biztosított kedvezmény mellett, szükség esetén kolera-járvány orvosi állást vállalni? Az ily állásra reflectálók felhivatnak ebbeli szándékukat mihamarább ezen alispáni hivatalnál bejelenteni.

Kelt Nagybecskerekén, 1893. évi márczius hó 13-án.

Daniel, alispán.

3384. kig. szám 1893.

(159-3.3)

Hirdetés.

Az 1883. év 44. tcz. 16. §-a értelmében ezennel közzétételük, miszerint a helybeli magyar királyi pénzügyigazgatóság által érvényesített Nagybecskerek város 1893. évi házádlajstroma folyó évi márczius hó 19. napjától ugyanazon évi márczius hó 26. napjáig bezárólag, s így nyolcz napon át, a városi adóhivatalnál közzetételére kitétetni fog; miért is Nagybecskerek város házádlajstroma ezennel figyelembe vételnek, hogy netaláni felszólamlásait, és pedig:

a) azon adózók, kik házádlajstroma már mult évben voltak megróva, a lajstrom kitételének napját.

b) azon adózók, kik ezen adóval folyó évben első ízben rovatnak meg, adótervezésüknek az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a városi adóhivatalnál írásban vagy élőszóval előterjeszhetik.

Megjegyeztetik azonban, hogy a kitűzött határidőn túl beadott felszólamlások figyelembe vehetők nem lesznek.

Kelt Nagybecskerekén, 1893. évi márczius hó 8-án.

Krsztics János,
polgármester.

3768. ki. szám 1893.

(156-2.2)

Pályázati hirdetés.

Nagybecskerek város tanácsánál több 1 frt napidíjjal járó díjnoki állás megüresedvén, azokra ezennel pályázat hirdettetik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen díjnoki állások valamelyikére pályázni óhajtanak, miszerint felszerelt pályázati kérvényeket f. évi márczius hó 20-áig alólírotnál annál is inkább benyújtsák, mert a később beadott kérvények figyelembe nem vétetnek.

Kelt Nagybecskerekén, 1893. évi márczius hó 10-én.

Krsztics János,
polgármester.

2565. kig. sz. 1893.

(147-3.3)

Pályázati hirdetés.

A torontálmegyei nagyszentmiklósi járásba tartozó Nyerő községében megüresedett községi őrnöki állomásra, mely 300 forint évi fizetéssel van összekötve, pályázatot hirdetek.

A pályázati kérvények a folyamodók nyelvmisereit és eddigi alkalmazásukat igazoló bizonyítványokkal szerelendők fel és folyó évi április hó 10-ig alólírott főszolgabíróhoz küldendők be.

Nagyszentmiklós, 1893. évi márczius hó 3-án.

Jankó, főszolgabíró.

1344. szám 1893.

(158-3.3)

Pályázat.

Tótaradác községben megüresedett községi őrnöki állás betöltendő lévén, ezennel pályázatot nyitok s a választást folyó évi márczius hó 21-ének délelőtti 11 órájára tűzöm ki a tótaradáci község-házánál.

Évi járandósága 300 frt.

Felhivatnak mindazok, akik pályázni óhajtanak s kik a magyar nyelven kívül a tót és szerb nyelvet szóval és írásban bírják, hogy kellően felszerelt kérvényeiket a választást megelőző napig alólírotnál benyújtsák.

Kelt Nagybecskerekén, 1893. évi márczius hó 11-én.

Bakalovich Ágost,
főszolgabíró.

281. hk. sz. 1891.

(168-1.1)

Idézés.

Deszpotov Alexa ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tag az 1885:XXIV. tcz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-hoz képest felhivatik, hogy a Deszpotov-féle 136. sz. házközösség megszüntetése és vagyonteljesítésügyében Farkasd község-házához 1893. évi május hó 2-ik napjának d. e. 8 órájára kitűzött tárgyalásra vagy személyesen jelenjen meg, vagy pedig a részére Sztankov Mita farkasdi lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőre nézve kellően utasítsa, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

Kelt Antalfalván, 1893. évi február hó 16-án.

Grofsoreán,
hk. tb. főbíró.

652. hk. sz. 1892.

(169-1.1)

Idézés.

Zsarkov Kata és Piada ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tagok az 1885:XXIV. tcz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-hoz képest felhivatnak, hogy a Zsarkov-féle 100. sz. idvori házközösség megszüntetése ügyében Idvor község-házához 1893. évi május hó 12-ik napjának d. e. 8 órájára kitűzött tárgyalásra vagy személyesen, vagy pedig a részükre Marjanov Adam idvori lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőikre nézve kellően utasítsák, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit maguknak tulajdonítsák.

Kelt Antalfalván, 1893. évi február hó 16-án.

Grofsoreán,
hk. tb. főbíró.

4190. hk. sz. 1892.

(167-1.1)

Idézés.

Militaryev Szóssa ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tag az 1885:XXIV. tcz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-ához képest felhivatik, hogy a Militaryev-féle 72. sz. házközösség megszüntetése ügyben Farkasd község-házához 1893. évi április hó 25-ik napjának d. e. 8 órájára kitűzött tárgyalásra vagy személyesen jelenjen meg, vagy pedig a részére Sztankov Mita farkasdi lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőre nézve kellően utasítsa, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

Kelt Antalfalván, 1893. évi február hó 16-án.

Grofsoreán,
hk. tb. főbíró.

1174. szám 1893.

(157-3.3)

Pályázat.

Bótos községben lemondás folytán, a község szülésznöi állás üresedésbe jövén, ennek választás utján betölté ére határidőül folyó évi márczius hó 27-én reggel 9 órája Bótos község-házánál kitűzetik.

A javadalmazás 90 forint fizetés és minden szülés után 1 frt díj. Felhivatnak a pályázók akik a magyar, szerb és német nyelvet szóval bírják, hogy kellően felszerelt folyamodványukat a választás megelőző napig, alólírotnál benyújtsák.

Kelt Nagybecskerekén, 1893. évi márczius hó 5-én.

Bakalovich Ágost,
főszolgabíró.

1070. számra 1893.

(172-3.1)

Pályázati hirdetés.

Sándoregyház községben üresedésben lévő községi szülésznöi állomásra ezennel a pályázat kiíratik.

Értesítetnek a pályázók, miszerint pályázati kérvényeik kellőkép felszerelve folyó évi április hó 1-ig a pancsovai főszolgabírószákhoz benyújthatók.

Ezen állással évi 60 forint fizetés és minden egyes szülés után 1 frt.

Teljesen szegényeknek a segély ingyen nyújtandó.

A választás Sándoregyház község iródjában 1893. évi április hó 26-án d. e. 10 órakor fog megejtetni.

Kelt Pancsován, 1893. évi február hó 23-án.

Radoszavlyevics,
főszolgabíró.

4230. hk. sz. 1892.

(166-1.1)

Idézés.

Moin Milos ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tag az 1885:XXIV. tcz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-hoz képest felhivatik, hogy a Moin-féle 277. sz. házközösség megszüntetése ügyében ezen idézés közzétételétől számított 60 nap alatt hivatalos helyiségben vagy személyesen jelenjen meg, vagy pedig a részére Moin Lyubomir tomaseváci lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőre nézve kellően utasítsa, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

Kelt Antalfalván, 1893. évi február hó 20-án.

Grofsoreán,
hk. tb. főbíró.

5428. hk. sz. 1891.

(170-1.1)

Idézés.

Zsarkov Péter, Lyubicza és Danicza ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tagok az 1885:XXIV. tcz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-hoz képest felhivatnak, hogy a Zsarkov-féle 135. számú házközösség megszüntetése ügyében Idvor község-házához 1893. évi május hó 12-ik napjának d. e. 8 órájára kitűzött tárgyalásra vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig a részükre Bellics Gyóka idvori lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőikre nézve kellően utasítsák, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit maguknak tulajdonítsák.

Kelt Antalfalván, 1893. évi február hó 16-án.

Grofsoreán,
hk. tb. főbíró.